

Той не веселъ. — Нему не весело. — Мы имамы книги. — У насъ има книги. — Борика-та и лѣтъ и зимѣ бива зелена.

59. „И, кума лѣсо, ты си имала прѣснѣ рыбѣ! и дай и менѣ да си похапнѣ: много ми не гладно.“ Колко прѣдложенія има тука? Правѣ ли сѣ или полѣгаты? Кои имѣ сѣ подлѣжашти-ты и кои имѣ сѣ сказуюмѣ-ты? На какво пѣтаніе ся намирать обяснителнѣ-ты имѣ думѣ? На какво пѣтаніе ся намирать думѣ-ты и и и? Тын вѣмѣтъ никакво пѣтаніе. Какѣвъ дѣлъ отъ слово-то сѣ тын?

Правило. Нѣкои знаменателнѣ думѣ, што вѣмѣтъ мѣсль, а показоватъ различнѣ чувства, сѣ които ся придружаватъ другѣ наши мѣсли, като: страхъ (оле! оле! оле!), скръбъ (ахъ! охъ!), чуденіе (ей! бей! и!), показованіе (на! юто!), смѣхъ (ха-ха-ха!) — или показоватъ простѣ гласове (куку-ригу! тумъ-тумъ!) — вѣкатъ ся междомѣтнѣ. Нѣкой пѣтъ междомѣтнѣ-то прави като отдѣлно прѣдложеніе и ся отдѣлава сѣ запятѣ отъ онова прѣдложеніе, при което не турено; а нѣкой пѣтъ ся турнѣ въ сѣште-то прѣдложеніе за да го направи пѣ-силно и тогава не ся отдѣлава отъ него сѣ запятѣ. Междомѣтнѣ-то нито ся склонява, нито ся спряга и стои въ прѣдложеніе-то безъ пѣтаніе.

Задаткѣ. Колко дѣлове отъ слово-то сега знаете? Какѣѣ знаменателнѣ и какѣѣ служебнѣ? Прѣбройте гѣ всичкѣ-ты и напишѣте по три примѣра отъ всякоѣ дѣлъ. Кои отъ тѣхъ ся склоняватъ, кои ся спрягати и кои ся съвсѣмъ не измѣняватъ? Прѣпишѣте 18-тъ статийкѣ отъ сборника и на всякоѣ думѣ надпишѣте, какѣвъ дѣлъ не отъ слово-то. А онѣѣ думѣ, што не познавате, какѣвъ сѣ дѣлъ отъ слово-то, тягѣте подѣ тѣхъ по едни прѣчицѣ.